

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Pontificia

Jacob, Louis

Lvgdvni, 1643

Fragmentvm Libelli S. Marcelli Rom. Martyr. De Conflictu S. Petri Apostoli,
& Simonis Magi. Ex Peruetusto Breuiario Flauiniacensi MS. desumptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11153

FRAGMENTVM
Libelli S. Marcelli Rom. Martyr.

D E

Conflictu S. Petri Apostoli, & Simonis Magi.

E X

Peructusto Breuiario Flauiniacensi MS. desumptum.

Monitio ad Lectorem.

PER Æ' pretium duxi (Candide Lector) hoc Fragmentum S. Marcelli Romani Martyris in publicum edere, cum hætenus ineditum extiterit, licet à viris doctissimis summo opere exoptatum; quare anno elapso cum Semurium apud Mandubios profectus essem, beneficio R. P. Isaaci Garnetot Benedictini Cantoris Prioratus B.V. Maria (vbi sepultus est Gilbertus Genebrardus Musarum decus) peruetustum Breuiarium, vulgò, Flauiniacense nuncupatum, peruolui, in quo de verbo ad verbum istud Fragmentum reperi, & transcripsi, quod libenti animo posteritati transmitto, ut industriâ nostrâ fruatur, ad cuius Fragmenti auctoritatem integram comparandam graniorum Authorum testimonia ex animo premitto.

ELOGIA

ELOGIA

F N

S. Marcelli Romani Martyris libros.

SIGEBERTVS GEMBLACENSIS

Libro de Illustribus Viris.

E T

ANTONIUS POSSEVINVS

In Apparatu sacro.

MARCELLVS Marci Præfeti vrbis Romæ filius, ex Discipulo Simonis Magi, Discipulus B. Petri Apostoli, conflictum Apostolorum Petri & Pauli, cum Simone Mago, cui assiduus interfuit, rogatu Christianorum, qui non interfuerunt, fideliter scripsit, & Ecclesiis Dei propè, vel procul positis legendum concessit. Ad SS. Nereum & Achilleum pro Christo in Pontiana insula relegatos, scripsit

De mirificis rebus & actibus Beatorum Petri & Pauli, & de magicis artibus Simonis Magi.

Scripsit præterea

De obitu S. Petronilla Virginis, filia B. Petri Apostoli.

De passione S. Felicula Virginis & Martyris.

De passione S. Nicomedis Presbyteri Martyris.

Hæc Sigebertus, & Possevinus locis citatis.

PPP 3

IOAN

IOANNES TRITHEMIVS ABBAS,

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

MARCELLVS, Marci vrbs Romæ Præfecti filius, Simonis Magi quondam discipulus, litteris sæcularibus sufficienter instructus, prædicatione B. Petri Apostoli ad fidem Iesu Christi conuersus, multa ad vtilitatem Ecclesiæ Dei composuit. Scripsit enim, rogantibus Christianis,

*De conflictu S. Petri & Simonis Magi, lib. 1.**Ad SS. Nereum & Achilleum, lib. 1.**De actibus Petri & Pauli, lib. 1.**De artibus Simonis, lib. 1.**De obitu S. Petronilla, lib. 1.**De passione S. Felicula, lib. 1.**De passione S. Nicomedis, lib. 1.*

Alia quoque de Sanctorum gestis edidit, quæ ad notitiam nostram non venerunt.

Claruit Romæ temporibus S. Petri Apostoli, ann. Domini 50.

CONRADVS GESNERVS

In Bibliotheca.

MARCELLVS, Marci vrbs Romæ Præfecti filius, Simonis Magi quondam discipulus, scripsit rogantibus Christianis,

*De conflictu S. Petri & Simonis, lib. 1.**Ad SS. Nereum & Achilleum, lib. 1.**De obitu S. Petronilla, lib. 1.**De passione S. Felicula, lib. 1.**De passione S. Nicomedis, lib. 1.*

Alia quoque de Sanctorum gestis edidit.

Claruit anno Domini 50.

FRAG

FRAGMENTVM

LIBELLI

*De conflictu S. Petri Apostoli, & Simonis Magi, ex
peruetusto Breuiario Flauiniacensi desumptum.*

Auctore S. Marcello, Romano Martyre.

MARCELLVS' Seruus Christi, sanctis Confessoribus Nereo & Achilleo. Lectis litteris vestris, gaudio sum repletus: cognoui enim vos constantes esse & fide & corpore, & sollicitè pro veritate pugnare. Vnquam memorastis obiectum vobis hoc quòd Simon innocens fuerit? retexam vobis ex aliqua parte vitam eius, vt ex paucis cuncta noscantur. Ego enim cùm eius essem discipulus, malignum & infanticidum & maleficum illum, & effractorem cognoscerem; deserui eum, & adhæsi Domino meo sancto Petro Apostolo. Quem cùm Simon, Magum diceret, & populum Romanum in eius odium excitaret; subitò in eo loco, in quo Petrum Simon arguebat, transibat vidua cum ingenti populo, clamorisque vocibus cum luctu efferens mortuum vnicum filium suum. Tunc Petrus ait ad populum, qui credebat Simoni: Accedite ad feretrum, & deponite eum, qui mortuus dicitur; & qui cum suscitauerit, huius vera fides esse credatur. Quod cùm fecisset populus, dixit Simon: Modò si eum resuscitauero, interficietis Petrum. Responditque omnis turba: Viuum incendemus. Tunc Simon inuocatis dæmoniis ministerio eorum cœpit agere, vt moueretur corpus. Quod populi videntes, cœperunt clamare in laudem Simonis, & in perniciem Petri. Tunc Petrus vix impetrato silentio, ait ad populum: Si viuit, ambulet, loquatur, accipiat cibum, reuertatur in domum suam. Quòd si hoc non fecerit, sciatis vos falli à Simone. Ad hæc populus vna
voce

voce clamabat, dicens : Si hoc non fecerit Simon, poenam quam Petro proposuit, ipse patiatur. Simon verò fingens se iratum, fugam petebat. Populus verò, cum ingenti exprobratione tenebant & custodiebant eum. Tunc Petrus expandens manus suas ad cœlum, dixit : Domine Iesu Christe, qui nobis discipulis tuis dixisti : Ite, in nomine meo dæmonia eiicite, infirmos curate, mortuos suscite ; excita puerum istum vt omnis hæc turba cognoscat, quia tu es Deus, & non est alius præter te, qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Exurgens autem puer, adorabat Petrum, dicens : Vidi Dominum Iesum iubentem Angelis, & dicentem : Ad petitionem amici mei Petri, restituatur orphanus vnicus viduæ matri suæ. Ad hæc populus vna voce clamabat : Vnus Deus quem prædicat Petrus. Simon verò transfigurauit se in caput caninum, & cœpit fugere. Populus autem tenuit eum, & dum vellent eum in ignem mittere, misit se Petrus, & liberauit eum, dicens : Magister noster hoc nos docuit, vt pro malis bona reddamus. Cùm ergo euasisset Simon, venit ad me, & putans me nescire quid factum fuisset, canem immmanem, quem vix catena ferrea vinctum tenebat, ligauit in ingressu, dicens : Videamus, si Petrus qui solet venire ad te, poterit ingredi. Sed post vnâ horam veniens Petrus, soluit canem, & dixit ei : Vade, & loquere Simoni : Desine ministerio Sathanæ, decipere populum, pro quo Christus sanguinem suum fudit. Videns autem tanta mirabilia, cucurri ad Petrum, & genibus eius prouolutus excepi eum in domo mea : Simonem verò expuli cum dedecore. Canis autem blandus omnibus effectus, solùm Simonem persequebatur : quem eum misisset subtus se, cucurrit Petrus clamans, & dicens : Præcipio tibi in nomine Christi Iesu, vt non figas morsus in aliqua parte corporis eius. Canis autem nullum quidem eius potuit contingere membrum ; sed vestimenta eius ita morsibus adtretauit, vt nulla pars eius corporis intacta remaneret. Populus autem omnis, & præcipuè pueri, simul cum cane, post eum tandiu cucurrerunt, quandiu illum cum vlulatu, quasi lupum, extra muros eiicerent. Post hæc autem opprobrij huius pudorem non ferens, per annum vnum nusquam comparuit. Postea verò inuenit quendam, qui eum Neroni Cæsari insinuaret. Sicque factum

factum est, vt homo malignus, malignum peiorem se suis amicitiiis copularet. Post hæc etiam apparuit Dominus Apostolo Petro, in visione dicens: Simon, & Nero pleni dæmoniis, aduersum te cogitant. Noli timere quia ego tecum sum, & dabo tibi serui mei Apostoli Pauli solatium, qui cras Romam ingreditur. Cùm quo post septem menses, simul habebitis contra Simonem bellum. Et postquam viceritis & deieceritis eum, & deposueritis in Inferno, simul ad me venietis victores; quod & factum est. Nam altera die cùm venisset Paulus in Urbem Romanam, conuenerunt ad eum omnes Iudæi dicentes: Nostram fidem in qua natus es, ipse defende. Non est enim iustum, vt tu cùm sis Hebræus ex Hebræis veniens, Gentium te Magistrum iudices, & incircuncisorum defensor factus: Tu cùm sis circuncisus fidem circumcisionis euacues. Cùm ergo videris Petrum, suscipe contra eius doctrinam; quia omnem obseruationem nostræ legis euacuauit. Exclussit Sabbatum & Neomenias, & legitimas ferias exinaniuit. Quibus Paulus respondit. Me Iudæum & verum esse Iudæum, hinc poteritis probare, cùm & Sabbatum obseruare, & circumcisionem veram poteritis aduertere. Nam & Sabbatho die requieuit ab omnibus Deus, & nos habemus patres & Patriarchas & legem, qui ita prædicant. Petrus in regno gentium sedet, si fortè aliquam vult introducere nouam doctrinam sine conturbatione & sine inuidia: Nuntiate ei vt nos videamus, & in vestro conspectu ego illum conuincam. Quòd si fortè doctrina eius fuerit veraci testimonio ex Hebræorum libris munita, decet nos ei omnes obedire. Audiens interea Petrus Romam Paulum aduenisse, gaudio gauisus magno, perrexit ad eum. Videntes autem se præ gaudio fleuerunt; & in amplexibus suis diutissimè morati, inuicem se lachrymis infuderunt. Cumque Paulus omnem textum suorum casuum Petro indicasset; & qualiter naufragij fatigationibus aduenisset, & Petrus dixisset illi quantas à Simone Mago pateretur insidias, abcessit ad vesperum, manè die altero reuersurus. Cumque aurora diei daret initium: Ecce Petrus adueniens inuenit multitudinem Iudæorum ante fores Pauli. Erat autem inter Iudæos & Gentiles infinita contentio. Iudæi enim dicebant: Nos genus electum & regale, amicorum Dei, Abrahæ, Isaac, & Iacob,

& omnium Prophetarum cum quibus locutus est Deus, quibus ostendit secreta sua. Vos autem ex gentibus nihil in semine vestro magnum, nisi in Idolis & sculptilibus inquinati & execrabiles extitistis, hæc & his similia dicentibus Iudæis, gentes respondebant dicentes: Nos, vt audiuius veritatem, reliquimus errores nostros, & secuti eam sumus. Vos autem & paternas leges, & virtutes scitis, & prophetarum signa vidistis & legem accepistis, & mare siccis pedibus transistis, & columna nubis vobis viam demonstraui, & manna de cælo, & de petra aqua fluxerunt. Et post omnia hæc, Idolum vobis fabricastis, & adorastis sculptile. Nos autem nulla signa videntes; Deum hunc esse credimus, quem vos non credentes, dereliquistis. Illis sic contendentibus dixit Apostolus Paulus non debere eos has contentiones inter se suscipere, sed hoc magis attendere, quia compleisset Deus promissa sua; quæ iurauit ad Abraham patrem nostrum, quod in semine eius hæreditarentur omnes gentes. Non est enim personarum acceptio apud Deum. Quicumque enim in lege peccassent, secundum legem iudicarentur. Qui verò sine lege deliquissent, sine lege perirent. Etenim in humanis sensibus tanta est sanctitas, vt bona naturaliter laudet, & puniat mala, quæ inter se inuicem cogitant, aut accusationes puniat, aut excusationes remuneret. Hæc & his similia Paulo dicente, factum est vt mitigati essent Iudæi & Gentes, sed Principes Iudæorum insistebant. Petrus verò, his qui eum arguebant, quod Synagogis eorum interdiceret, dixit: Audite fratres Spiritum sanctum promittentem Patriarchæ Dauid, quod de fructu ventris eius poneret super sedem suam: hunc ergo cui dixit Pater de cælis, filius meus es tu, ego hodie genui te. Hunc crucifixerunt per inuidiam Principes Sacerdotum. Vt impleret autem redemptionem sæculo necessariam: permisit se hæc omnia sustinere, vt sicut ex costâ Adæ fabricata est Eua, sic ex latere Christi in Cruce positi fabricaretur Ecclesia, quæ maculam non haberet, neque rugam. Hunc Deus aditum aperuit omnibus filiis Abraham, Isaac & Iacob: vt insint in fide Ecclesiæ, & non in infidelitate Synagogæ. Conuertimini ergo, & intrate in gaudium Abraham Patris vestri, quia quod ei promisit Dominus adimpleuit; vnde & Propheta canit: Iurauit Dominus & non pœnitebit

nitebit eum : tu es Sacerdos in æternum secundum Ordinem Melchisedech.

Explicit libellus S. Marcelli Martyris.

Vtrum hic Libellus sit sancti Marcelli relinquo Doctoribus examinandum, cum contineat aliqua, quæ non videntur satis consona ijs, quæ S. Paulus tradit in epist. ad Galatas, & ad Roman. in his enim duabus epistolis apparet S. Petrum multa permisisse Iudais, quæ apertè à Paulo condemnabantur; in illa verò libello qui dicitur S. Marcelli, contrarium habetur.

Qqq

z

Errata